

Predmet: Sanski Most (opt. Miroslav Gvozden)¹

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/13

Tužilaštvo za ratne zločine: Vojislav Šoškić

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Optuženi: Miroslav Gvozden

Sudsko veće: sudija Bojan Mišić, predsednik veća

sudija Dragan Mirković, član veća

sudija Mira Ilić, članica veća

Glavni pretres: 12.06.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP

Optužnica

Optuženi Miroslav Gvozden se tereti da je počinio ratni zločin protiv civilnog stanovništva, tako što je dana 5.12.1992. godine, na području mesta Tomašica i Sasina, Opština Sanski Most, BiH, zajedno sa pripadnicima Vojske Republike Srpske Milom Gvozdenom², Ostojom Gvozdenom, Bojanom Gvozdenom i Zoranom Šimčićem³, po prethodnom dogovoru da osvete njegovog poginulog brata Radoslava Gvozdena, ubio šest, i pokušao ubiti jednog civila hrvatske nacionalnosti.

Optuženi Miroslav Gvozden

Optuženi negira izvršenje krivičnog dela za koje se tereti. Navodi da je u vreme kritičnog događaja živeo u Beogradu i da je otišao u rodno mesto Usorci, Opština Sanski Most, BiH, na sahranu svog rođenog brata Radoslava Gvozdena zvanog „Crni“ koji je poginuo kao borac Vojske Republike Srpske. Sahrana je bila 3.12.1992. godine, a istoj su prisustvovali bratovi saborci, inače dalji rođaci Ostoja, Bojan i Mile Gvozden, kao i Zoran Šimčić. Tom prilikom čuo je Milu Gvozdena kako kaže: „Crni, osvetićemo te.“ Dana 5. 12.1992. godine bio je u Usorcima kod rođaka Milana Gvozdena na klanju svinja zajedno sa Milom, Ostojom, Bojanom i Zoranom kada ih je Mile, ne pričajući ništa konkretno o osveti, pozvao da krenu. Krenuli su naoružani u pravcu sela Sasine u kojem žive Hrvati, a on je nosio automatsku pušku svog pokojnog brata Radoslava. Nije pitao ništa, jer je bio mlad i u velikoj žalosti zbog pogibije brata. Po ulasku u selo, kod prve kuće su primetili veću grupu ljudi koja je radila nešto oko drva. Tu je odmah stradao jedan stariji čovek i jedna žena stara oko 50 godina. Tu su se nalazila i kola (konjska zaprega) sa drvima na kojima su bila dva čoveka i jedan dečak od 6-7 godina. Ljudi koji su bili na kolima su ubijeni, a on je detetu rekao da beži. Zoran Šimčić je pokušao da ubije dečaka, ali

¹ Ovaj predmet Tužilaštvo za ratne zločine preuzelo je od Kantonalnog suda u Bihaću.

² Nedostupan državnim organima.

³ Ostoja Gvozden, Bojan Gvozden i Zoran Šimčić su u postupku pred Kantonalnim sudom u Bihaću dobili status svedoka pokajnika, (u zamenu za oslobađanje od krivičnog gonjenja, svedoče protiv svojih saizvršilaca).

ga je optuženi u tome sprečio. Ostao je na tom mestu, dok su ostali otišli do jedne kuće u blizini iz koje je čuo pucnje, tako da mu nije poznato koliko lica je u kući stradalo i ko ih je ubio. Video je ubistvo 4 lica, a tek kasnije je saznao da je tom prilikom ubijeno 6 lica a jedno teško ranjeno. Čitav događaj je ostavio na njega kao civila veoma jak utisak, tako da ne može da se seti ko je pucao i ubio ljude u Sasini. Nije pucao ni u koga - sve vreme je nosio pušku na ramenu. Vratili su se u Usorce svojim kućama, a isto veče je došla vojna policija i sve ih uhapsila. Sprovedeni su u vojni sud u Banja Luci, gde je tučen i vređan, a zatim primoran pod pretnjom oružjem, da napiše izjavu o događaju, koju je pisao po diktatu nekog pijanog kapetana. Poznato mu je da je Mileta Gvozdena tokom 1990. godine teško povredio neki momak Hrvat iz Sasine i da je od zadobijenih povreda jedno vreme bio u komi. Ne ume da objasni zašto ga ostali učesnici događaja terete, jer se ni sa kim nije dogovarao niti je išao u Sasine sa namerom da se sveti za smrt svog brata, kojeg su u borbi ubili Muslimani a ne Hrvati.

Svedok Bojan Gvozden

Svedok je sa optuženim u daljem srodstvu. Za vreme rata u BiH bio je pripadnik Vojske Republike Srpske. Prisustvovao je 3.12.1992. godine sahrani svog rođaka i saborca Radoslava Gvozdena zajedno sa optuženim, Milom i Ostojom Gvozdenom i Zoranom Šimčićem. Tokom sahrane Mile Gvozden je nagoveštavao da bi se trebali osvetiti zbog Radoslava, tako što bi se neki ljudi zaplašili. Par dana kasnije, odnosno 5.12.1992. godine, svi pomenuti su naoružani krenuli u susedno hrvatsko selo Sasine, ali navodno zbog problema koje je u ranijem periodu Mile imao sa nekim momkom iz tog sela. Dolaskom do prve kuće zatekli su veću grupu ljudi, Hrvata i Srba, koja je u dvorištu radila nešto oko drva. Mile i optuženi su ušli u dvorište, došlo je do nekog komešanja, Srbi su se počeli izdvajati na jednu stranu. Mile je pitao jednog čoveka kako se zove, pa kada mu je ovaj odgovorio da je Topalović, Mile ga je ubio, a odmah zatim je ubio još dve žene. Tom prilikom optuženi nije pucao. Nakon ovog događaja krenuli su kući, u Usorce, i na putu sreli jednu zapregu na kojoj su sedela dva čoveka i jedan dečak. Mile je ubio jednog čoveka a nakon toga su on i optuženi pucali i u drugog čoveka na zaprežnim kolima. Mile je uz put ušao u jedno dvorište i tražio od starijeg čoveka da mu dâ vode. Čovek mu je odgovorio da ne može jer je slep, a Mile ga je ubio. Nešto kasnije Mile i optuženi su ušli u jednu kuću iz koje su se čuli pucnji, a Mile ih je obavestio da su ubili jedan bračni par. Za vreme boravka u Sasini optuženi je nosio pušku koju mu je dao njihov rođak Milan Gvozden, dok je svedok nosio pušku pokojnog Radoslava.

Svedok Zoran Šimčić

Svedok je dalji rođak optuženog. Pre i tokom rata živeo je u selu Usorci. Bio je na sahrani rođaka Radoslava Gvozdena, kojom prilikom je čuo da Mile Gvozden pominje da će ga osvetiti. Dana 5.12.1992. godine bio je na klanju svinja kod rođaka Milana Gvozdena zajedno sa optuženim, Milom, Ostojom i Bojanom Gvozdenom. Bilo je govora o odlasku u selo Sasine da Mile zaplaši nekog momka iz tog sela koji ga je ranije pretukao. U Sasine su, naoružani, krenuli svi osim Milana. Dolaskom u Sasine, naišli su na jednu kuću u čijem je dvorištu Mile ubio troje ljudi. Nakon toga su izašli na put i videli zaprežna kola kako im idu u susret. Mile i optuženi su prišli kolima na kojima su sedela dva čoveka i jedan dečak. Mile je ubio jednog čoveka, a obojica su pucala u drugog čoveka. Nakon toga su ušli u dvorište jedne kuće u kojem je Mile ubio čoveka koji se zove Ivo. Vraćajući se nazad u Usorce, Mile i optuženi su ušli u jednu kuću

iz koje su se začuli pucnji, a Mile im je rekao da su ubili “mladence”. Svedok je bez razmišljanja krenuo sa ostalima, a o samoj osveti nije ništa pitao. Nakon događaja u Sasini bio je u lošem stanju, svi su se pokajali zbog događaja, ali je Mile stajao iza toga šta se desilo. Nije tom prilikom nikome pretio, ali je bio nezadovoljan što ostali nisu pucali. Isto veče je uhapšen i odveden u Banja Luku u vojni sud, ali je nakon 2 dana pušten. Za vreme boravka u pritvoru niko ga nije maltretirao.

Fond za humanitarno pravo